

תשעה באב

למה לי רוב זבחיכם (הפטרת חזון, יא)

לכאורה תמוה, הלא חלק נכבד מהתורה עוסק במעשי הקרבנות ותורת כהנים, ואיך אומר הנביא "למה לי", וכן נאמר בירמיהו: "כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים על דברי עולה וזבח"?

ומסביר ה'מגיד מדובנא' במשל לסוחר שנוכח לראות כיצד סוחר אחר שהיה ידיד קרוב לאביו, אינו פוקד מעולם את בית מסחרו, ואף שהיה מתעסק עם שאר הסוחרים בעיר.

הלך לאותו סוחר ואמר לו: הלא ידיד נאמן היית לאבא ומדוע אינך פוקד מעולם את בית המסחר שלי? נענה הסוחר ואמר: אכן, צודק אתה בדברך, ומעתה ואילך אשתדל למלא בקשתך ולסור לבית המסחר שלך.

ואכן, מאותו יום, היה נכנס לבית המסחר ודורש בשלומו ושלומו משפחתו, אבל לכלל עשיית מסחר עמו לא היה בא. הנמשל: עיקר תכלית הקרבנות היא שעל ידם יתעלה האדם וישמר מעוונות וחטאים, ויספוג לתוכו יראה וטהרה, אבל כשמרוקנים את התוכן הפנימי, אומר הכתוב: "מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרו".

מקור: הרב יוסף זילברפרב שליט"א